

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

Jakub Skalski

Całkowanie numeryczne i metoda Romberga

Wrocław, 7 kwietnia 2021

Wersja 1.0

Spis treści

1. Wstęp	3
2. Całkowanie numeryczne	3
2.1. Złożony wzór trapezów	3
2.2. Metoda Romberga	3
2.3. Porównanie wyników	5
3. Przybliżanie całki Φ	7
3.1. Funkcja Gamma	7
3.2. Całka Φ	8

1. Wstęp

Praca ma na celu przedstawienie metody Romberga i złożonych trapezów w całkowaniu numerycznym. W szczególności będzie nas interesować wartość całki Φ na przedziale $[0, t]$.

$$\Phi(t) = \int_0^t \frac{1}{2^{k/2} \cdot \Gamma(k/2)} x^{k/2-1} e^{-x/2} dx$$

2. Całkowanie numeryczne

2.1. Złożony wzór trapezów

Niech $f(x)$ będzie funkcją podcałkową. Wartość jej całki można przybliżać polami trapezów. Jak wiemy wzór trapezu obliczany na odcinku $[t_k, t_{k+1}]$ wyraża się następująco:

$$\frac{h}{2}[f(t_k) + f(t_{k+1})], \quad h := \frac{t_k - t_{k+1}}{2}$$

Przy czym błąd przybliżenia funkcji $f(x)$ polem trapezu na wspomnianym przedziale wynosi $-\frac{h^3}{12}f''(\delta_k)$. Czyli $\int_{t_k}^{t_{k+1}} f(x) dx = \frac{h}{2}[f(t_k) + f(t_{k+1})] - \frac{h^3}{12}f''(\delta_k)$. Aby otrzymać złożony wzór trapezów wystarczy podzielić przedział całkowania $[a, b]$ na n równych podprzedziałów, gdzie na każdym z nich zastosowany jest wzór trapezów.

$$T_n = \frac{ht_0}{2} + \frac{ht_n}{2} + h \sum_{k=1}^{n-1} f(t_k), \quad h := \frac{b-a}{n}$$

Łatwo zauważyć, że całkowity błąd tego przybliżenia będzie sumą błędów przybliżeń podprzedziałów $-\frac{h^3}{12} \sum_{k=0}^{n-1} f''(\delta_k)$.

2.2. Metoda Romberga

Metoda złożonych trapezów jest wolno zbieżna, ale możemy ją znacznie przyspieszyć wykorzystując wzór Romberga. Niech $T_{0,k} = T_{2^k}$, wtedy

$$T_{m,k} = \frac{4^m T_{m-1,k+1} - T_{m-1,k}}{4^m - 1}$$

Tak zdefiniowane wyrazy tworzą tzw. *Tablicę Romberga* obrazującą zależność między wyrazami (każdy $T_{m,k}$ może być wyliczony na podstawie dwóch wyrazów z poprzedniej kolumny).

Tabela 1. Tablica Romberga				
$T_{0,0}$				
$T_{0,1}$	$T_{1,0}$			
$T_{0,2}$	$T_{1,1}$	$T_{2,0}$		
$T_{0,3}$	$T_{1,2}$	$T_{2,1}$	$T_{3,0}$	
$T_{0,4}$	$T_{1,3}$	$T_{2,2}$	$T_{3,1}$	$T_{4,0}$

Korzystając z powyższej zależności można efektywniej wyznaczyć wartość całki stosując następującą własność

$$\lim_{k \rightarrow \infty} T_{m,k} = \lim_{m \rightarrow \infty} T_{m,k} = \int_a^b f(x) dx$$

Możemy również poczynić dalsze optymalizacje zauważając, że największy koszt obliczeniowy jest ulokowany w pierwszej kolumnie tablicy Romberga. Szczęśliwie każdy element tablicy można wyliczyć z poprzedniego. Przypomnijmy najpierw złożony wzór trapezów.

$$T_n = \frac{h_n t_0}{2} + \frac{h_n t_n}{2} + h_n \sum_{i=1}^{n-1} f(t_i) = \frac{h_n f(a)}{2} + \frac{h_n f(a + nh_n)}{2} + h_n \sum_{i=1}^{n-1} f(a + ih_n)$$

Zauważmy, że możemy podwoić zagęszczenie węzłów jednocześnie zachowując równość przedziałów umieszczając nowe węzły pomiędzy każdą parą węzłów w T_n .

$$M_n = h_n \sum_{i=1}^{n-1} f(a + \frac{h_n(2i-1)}{2}), \quad h_n := \frac{b-a}{n}$$

Można łatwo sprawdzić, że

$$M_n + T_n = \frac{h_n t_0}{2} + \frac{h_n t_n}{2} + h_n \sum_{i=1}^{2n-1} f(a + \frac{ih_n}{2})$$

Wiedząc, że $h_{2n} = \frac{h_n}{2}$ możemy dokonać odpowiednich przekształceń

$$M_n + T_n = h_{2n} t_0 + h_{2n} t_n + h_n \sum_{i=1}^{2n-1} f(a + ih_{2n})$$

$$\frac{1}{2}(M_n + T_n) = \frac{h_{2n} t_0}{2} + \frac{h_{2n} t_n}{2} + h_{2n} \sum_{i=1}^{2n-1} f(a + ih_{2n}) = T_{2n}$$

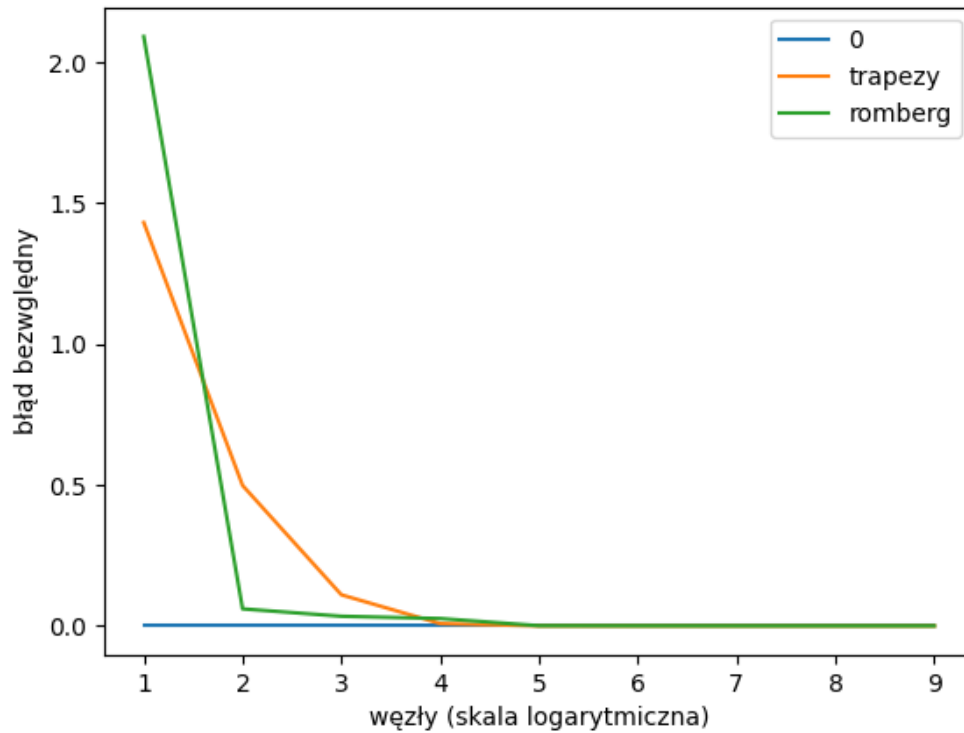
Wiemy, że $T_{0,k} = T_{2^k}$ zatem, aby obliczyć następny wyraz w kolumnie wystarczy zastosować wyprowadzony przed chwilą wzór do obecnego wyrazu.

$$T_{0,k+1} = \frac{1}{2}(M_{2^k} + T_{0,k})$$

2.3. Porównanie wyników

Sprawdźmy skuteczność metody Romberga na przykładowych funkcjach. Poniżej znajdują się wykresy wyników eksperymentu.

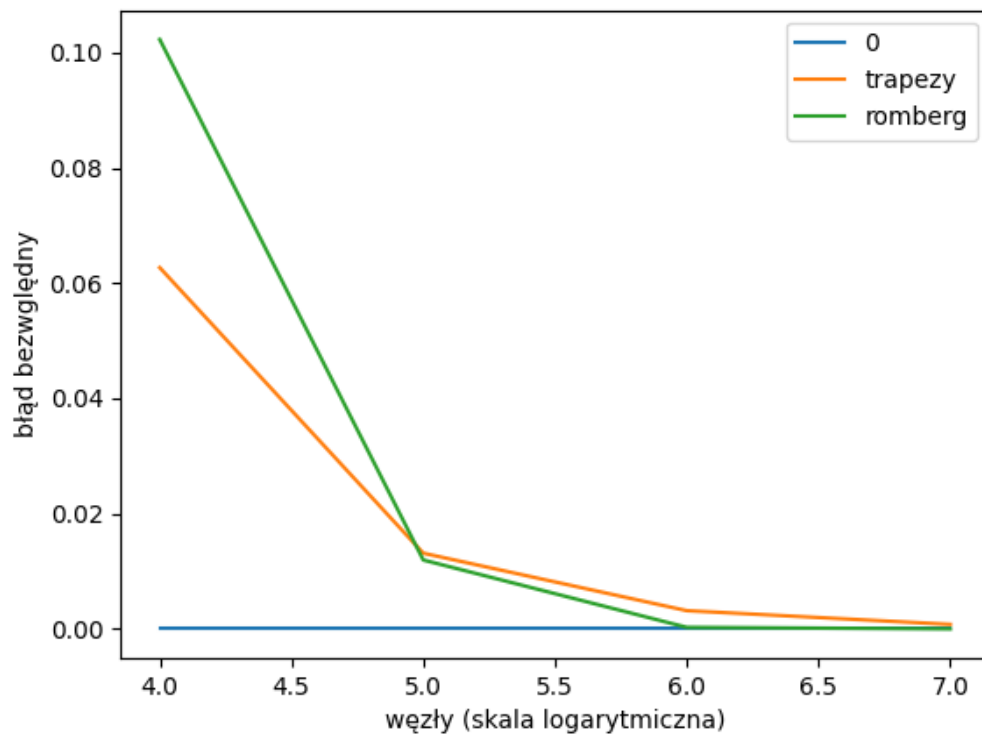
$$I_1 = \int_{-2}^2 \frac{1}{25x^2 + 1} dx$$

Rysunek 1. Przybliżanie I_1

węzły	trapezy	romberg
2 ¹	1.4313509103852862	2.0914169169859465
2 ²	0.49837299720935335	0.06044458898391514
2 ³	0.1103592470893654	0.03421499421148133
2 ⁴	0.008197974006796005	0.02618094351541911
2 ⁵	2.8594029107376073e-05	0.0006262196594407632
2 ⁶	6.37868884867145e-06	0.00018587520846502503
2 ⁷	1.5955495790143104e-06	2.2816170401895874e-06
2 ⁸	3.9896999814992284e-07	1.1287507706292388e-08
2 ⁹	9.981181581242282e-08	4.440892098500626e-16

$$I_2 = \int_2^{3\pi} \frac{\sin(7x-2)}{x} dx$$

Rysunek 2. Przybliżanie I_2

węzły	trapezy	romberg
2 ⁴	0.06268910454100253	0.10227357707632298
2 ⁵	0.013139886985670549	0.011955156749960755
2 ⁶	0.003165190843242509	0.0002693883797184188
2 ⁷	0.0007842616934478769	1.3708456875483055e-06

3. Przybliżanie całki Φ

3.1. Funkcja Gamma

Obliczenie całki Φ wymaga wyliczenia $\Gamma(k/2)$

$$\Gamma(k/2) = \int_0^\infty x^{-\frac{k}{2}} e^{-x} dx, \quad k \in N_+$$

Pokażmy najpierw, że $\Gamma(z)\Gamma(z + \frac{1}{2}) = 2^{1-2z}\sqrt{\pi}\Gamma(2z)$ W tym celu skorzystamy z własności funkcji Beta $\Gamma(p)\Gamma(q) = \Gamma(p+q)B(p, q)$ (udowodnionej w zadaniu 9 na liście 2)

$$B(p, q) = \frac{\Gamma(p)\Gamma(q)}{\Gamma(p+q)}$$

$$B(z, z) = \frac{\Gamma(z)\Gamma(z)}{\Gamma(2z)}$$

Z definicji funkcji Beta wiemy, że

$$B(z, z) = \int_0^1 x^{z-1}(1-x)^{z-1} dx$$

Wykonując podstawienie $x = \sin^2(\phi)$, $dx = 2\sin(\phi)\cos(\phi)d\phi$ otrzymujemy

$$\begin{aligned} B(z, z) &= \int_0^1 x^{z-1}(1-x)^{z-1} dx = \int_0^{\pi/2} 2(\sin(\phi))^{2z-2}(1-\sin^2(\phi))^{z-1}\sin(\phi)\cos(\phi) d\phi = \\ &= \int_0^{\pi/2} 2(\sin(\phi))^{2z-2}(\cos(\phi))^{2z-2}(\phi)\sin(\phi)\cos(\phi) d\phi = \int_0^{\pi/2} 2(\sin(\phi))^{2z-1}(\cos(\phi))^{2z-1}(\phi) d\phi = \\ &= 2^{2-2z} \int_0^{\pi/2} (2\sin(\phi)\cos(\phi))^{2z-1} d\phi \end{aligned}$$

Przekształcając równanie korzystając z podstawowych własności trygonometrycznych dostajemy

$$2^{2-2z} \int_0^{\pi/2} (2\sin(\phi)\cos(\phi))^{2z-1} d\phi = 2^{2-2z} \int_0^{\pi/2} (\sin(2\phi))^{2z-1} d\phi$$

Wykonując jeszcze jedno podstawienie $2\phi = u$, $2d\phi = du$ otrzymujemy

$$\begin{aligned} 2^{2-2z} \int_0^{\pi/2} (\sin(2\phi))^{2z-1} d\phi &= 2^{1-2z} \int_0^\pi (\sin(u))^{2z-1} d\phi = \\ 2^{1-2z} \int_0^{\pi/2} (\sin(u))^{2z-1} d\phi &+ 2^{1-2z} \int_{\pi/2}^\pi (\sin(u))^{2z-1} d\phi = \end{aligned}$$

Niech $u - \frac{\pi}{2} = y$, $du = dy$

$$\begin{aligned} 2^{1-2z} \int_0^{\pi/2} (\sin(u))^{2z-1} d\phi &+ 2^{1-2z} \int_{\pi/2}^\pi (\sin(u))^{2z-1} d\phi = \\ 2^{1-2z} \int_0^{\pi/2} (\sin(u))^{2z-1}(\sin(u))^{2\frac{1}{2}-1} d\phi &+ 2^{1-2z} \int_{\pi/2}^\pi (\sin(u))^{2z-1}(\cos(u))^{2\frac{1}{2}-1} d\phi \end{aligned}$$

Można łatwo sprawdzić podstawiając $x = \sin^2(\phi)$, że $B(x, y) = 2 \int_0^{\pi/2} (\sin(\phi))^{2x-1}(\sin(\phi))^{2y-1} d\phi$, stąd mamy

$$\begin{aligned} 2^{1-2z} \int_0^{\pi/2} (\sin(u))^{2z-1}(\sin(u))^{2\frac{1}{2}-1} d\phi &+ 2^{1-2z} \int_{\pi/2}^\pi (\sin(u))^{2z-1}(\cos(u))^{2\frac{1}{2}-1} d\phi = \\ 2^{1-2z} [\frac{1}{2}B(z, 1/2) + \frac{1}{2}B(1/2, z)] \end{aligned}$$

Z symetrycznych własności funkcji Beta $B(x, y) = B(y, x)$

$$2^{1-2z}[\frac{1}{2}B(z, 1/2) + \frac{1}{2}] = 2^{1-2z}[\frac{1}{2}B(z, 1/2) + \frac{1}{2}B(z, 1/2)] = 2^{1-2z}B(z, 1/2) = 2^{1-2z}\frac{\Gamma(z)\Gamma(1/2)}{\Gamma(z + \frac{1}{2})}$$

A zatem

$$B(z, z) = \frac{\Gamma(z)\Gamma(z)}{\Gamma(2z)} = 2^{1-2z}\frac{\Gamma(z)\Gamma(1/2)}{\Gamma(z + \frac{1}{2})}$$

$\Gamma(1/2) = \sqrt{\pi}$ (Udowodnione w zadaniu 4 na liście 5)

$$\frac{\Gamma(z)\Gamma(z)}{\Gamma(2z)} = 2^{1-2z}\frac{\Gamma(z)\sqrt{\pi}}{\Gamma(z + \frac{1}{2})}$$

$$\Gamma(z)\Gamma(z + \frac{1}{2}) = 2^{1-2z}\sqrt{\pi}\Gamma(2z)$$

$$\Gamma(z + \frac{1}{2}) = \frac{2^{1-2z}\sqrt{\pi}\Gamma(2z)}{\Gamma(z)}$$

Stąd wiadomo, że aby obliczyć $\Gamma(k/2)$ wystarczy wyjąć parzystą część k , czyli dla nieparzystych $k = 2n + 1$

$$\Gamma(\frac{2n+1}{2}) = \Gamma(n + \frac{1}{2}) = \frac{2^{1-2n}\sqrt{\pi}\Gamma(2n)}{\Gamma(n)}$$

Wtedy całość można łatwo policzyć jako, że $\Gamma(n) = (n-1)!$.

3.2. Całka Φ

Wiemy już jak obliczyć funkcję $\Gamma(k/2)$. Teraz wystarczy już tylko zastosować metodę Romberga na funkcji podcałkowej, gdzie $\Gamma(k/2)$ jest już wyliczona.